Nᴱᴿ 150

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 15 Grudnia v. s. 1820 roku

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
	dn. 13 średnia.	27 cal. 11,73 lin.	— 13,42 stopn	Pół. Zach.	Pogoda
	dn. 14 średnia.	28 — 0,83 —	— 12,92 —	Pół. Zach.	Pogoda
	dn. 15 godz. 6	28 — 1,6 —	— 10,	Pół. Wschod.	Snieg

WIADOMOSCI KRAJOWE

WILNO.

Po tylu stratach, które kray poniosł w latach ostatnich, przez śmierć członków tuteyszego uniwersytetu, nowey, równie nieodżałowaney, doznał, w osobie ś. p. *Zacharyasza Niemczewskiego*, radcy kollegialnego, professora zwyczaynego matematyki wyższey.

Urodzony w Xięztwie Zmudzkiem, po ukończeniu nauk w szkole akademickiey krożskiey, wszedł do seminaryum nauczycielskiego, przy szkole wtedy główney litewskiey r. 1788; po otrzymaniu stopnia doktora filozofii i nauk wyzwolonych, przeznaczony na nauczyciela do szkoły grodzieńskiey r. 1794; przeniesiony do uniwersytetu na vice-profesora matematyki wyższey stosowaney w r. 1797; po odbytey sześcioletniey podróży do krajów zagranicznych, gdzie od wielu towarzystw uczonych za członka swego przybrany; od roku 1808go ciągle zajęty już pracami publicznego uczenia, w r. 1809 na profesora nadzwyczaynego, a w 1810 na zwyczaynego potwierdzonym został. Od r. 1813 do 1817go był cenzorem xiąg, a od 1817go przez trzy lata urząd dziekana oddziału nauk matematycznych i fizycznych sprawował. Zakończył życie d. 10 t. m., o godzinie 4tey z południa, po kilkotygodniowey chorobie mając wieku lat 52.

Dnia 12 wieczorem, JW. Biskup i kawaler *Kundzicz*, z licznem duchowieństwem, świeckiem i zakonnem, zaprowadził jego ciało do kościoła akademickiego ś. Jana, na którém znaydował się JW. Rektor z członkami uniwersytetu, gimnazyum i uczącey się młodzi.

Nazajutrz od godziny 6tey odprawiały się wigilije i msze śś. przez zgromadzenia zakonne, w liczbie których XX. Bazylianie chcąc mieć uczęstnictwo w oddaniu ostatniey posługi dla tego męża, pod którego przewodnictwem tyle się młodzi ich zgromadzenia w naukach matematycznych doskonaliło, swoim obrządkiem podobnež nabożeństwo odprawili. Naostatek kler głównego seminaryum, odśpiewał wigilije, po których mszą wielką śpiewał WJX. *Kłągiewicz*, profesor uniwersytetu, kanonik katedralny wileński. Po mszy miał kazanie WJX. *Borowski*, kaznodzieja kościoła akademickiego: wystawił w życiu ś. p. *Niemczewskiego*, obraz cnotliwego człowieka, chrześcijanina i obywatela, który wszystkie swe usiłowania poświęcał, dla gorliwego dopełnienia obowiązków swojego powołania. Na nabożeństwie znaydował się JW. Rektor z członkami Uniwersytetu, gimnazyum i uczącą się młodzieżą. Publiczności liczne było zgromadzenie. Studenci wynieśli zwłoki jego z kościoła, a wielu z nich towarzyszyło im na mogiły XX. Bernardynów, gdzie w ziemi złożone zostały.

Dobroczynny za życia, uwiecznił pamięć swey cnoty, zapisując około pięciu tysięcy rubli srebrnych, na wieczny fundusz dla ubogich uczniów przy szkole krożskiey; sto czerwonych złotych na szpital parafii woynuckiey, w którey się rodził, i kilkaset rubli na wileński dom Dobroczynności.

Gazeta senacka z dnia 4 grudnia, ogłosiła Ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu, o rozciągnieniu urządzenia handlu tranzytowego między *Odessą* i królestwem polskim w brzmieniu następującém:

Dnia 11 września. Wydane dnia 14 sierpnia 1818 roku o handlu tranzytowym urządzenie, przez które dozwolono wysyłać towary od granic *Mołdawii*, *Austryi* i *Pruss* do *Odessy*, i z tego miasta do pomienionych granic, Rozkazuję rozciągnąć i na *Królestwo Polskie*, rozwiązując przez to wysyłanie z niego towarów do *Odessy* i z *Odessy* do Królestwa, na prawidłach w pomienionem urządzeniu opisanych, z przeznaczeniem na wprowadzenie i wyprowadzenie komór *Ustiłuzkiey*, *Brzesko-Litewskiey* i *Grodzieńskiey*, a dla przechodu transportów dróg, które wskazane są w rozpisaniu do tegoż urządzenia przyłączoném, i z naznaczeniem na przychód transportów czteromiesięcznego, a na obrótne podanie jerlikow sześciomiesięcznego terminu."

Petersburg, dnia 25 listopada. Radca tayny *Rachmanów* nayłaskawiey mianowany został senatorem.

Hrabia *Bulgary*, pełniący obowiązek sprawującego interessa w Madrycie, za odznaczające się jego zasługi i niezmordowaną czynność mianowany został radcą dworu, oraz radcą poselstwa przy missyi madryckiey.

Od kilku już dni używamy przyjemney pory zimowey. Mrozy nie przechodzą dwunastu stopni *Reamura*. Każdego prawie poranku od godziny ósmey do 10 tak gęsta mgła napełnia powietrzokrąg, iż o dziesięć kroków niczego dostrzedz nie można. Koło południa jednak zawsze się wypogadza i czas aż do wieczora już się nie zmienia. W nocy koło jedenastey i późniey powiększa się zimno do stopni 16 i daley już się nie posuwa. Przy tém powietrze jest suche i zdrowe a wiatry, które dotychczas panowały, zupełnie ucichły.

— Podpułkownik *Piadyszew*, służący w wojenno typograficznym depo w wydziale kwatermistrzowskim, ma wydać wkrótce atlas jeograficzny Cesarstwa Rossyyskiego, królestwa polskie-

go i Wielkiego Xięztwa Finlandskiego, ułożony według naynowszych i naypewnieyszych opisów, a przeznaczony dla życzących gruntownie poznać jeografiją pomienionych ziem i chcących mieć dobrego przewodnika tak po drogach pocztowych, jak równie też po traktach prywatnych. Ten atlas będzie się składać z 70 kart. Kosztuje na naypięknieyszym papierze rubli assygnacyynych sto. Lecz gdy wydawca, nie ma dostatecznych funduszów do wydania tego dzieła; ogłasza zatém prenumeratę, która przyymuje się w bibliotece do czytania Pana *Pławilszczykowa* przy *sinim moście* i u xięgarza *Pluchart*.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 19 *grudnia*. Wczoray obchodzono tu Imieniny J. C. Mci W. Xięcia Mikołaja przez nabożeństwo i Te Deum, a oświecenie wieczorem.

J. C. K. Mość, Pan nasz miłościwy, dekretem swoim z dnia 27 listopada (9 grudnia) r. b. tak dla ważnych zatrudnień prezesa senatu, jako też dla słabości zdrowia długą pracą służbie krajowey poświęconą starganego, JW. Stanisława Kostkę Hrabię Potockiego senatora wojewodę, od obowiązków ministra prezydującego w kommissyi rządowey wyznań religiynych i oświecenia publicznego łaskawie uwolnić raczył. Nie chcąc jednak N. Pan pozbawiać się całkowicie światła i doświadczenia jego w naradach nad rzeczą publiczną, mianował tegoż JW. Stanisława Hrabię Potockiego prezesa senatu ministrem stanu, z wezwaniem do zasiadania w radzie stanu, mianując w mieysce jego ministrem prezydującym w teyże kommissyi dekretem swoim z teyże samey daty, JW. Stanisława Hrabię Grabowskiego senatora kasztelana.

AUSTRYA.

Wiedeń, dnia 10 *grudnia*. Nie potwierdziła się pogłoska, jakoby Hrabia *Bellegarde*, prezes rady nadworney wojenney, został mianowany wielkorządcą cywilnym i woyskowym w *Medyolanie*.

Słychać, iż dwór francuzki usiłuje zapobiedz woynie między Austryą i Neapolem.

Zdaje się rzeczą pewną, iż Baron *Frimont*, jenerał jazdy, obeymie dowództwo woyska austryackiego, przeznaczonego przeciwko *Neapolowi*. Lecz mimo tych wszystkich przysposobień, publiczność tuteysza nie sądzi jescze, aby przyszło do woyny, a przynaymniey jest wielkiem podobieństwem do prawdy, iż jeśliby rząd neapolitański odrzucił uczynione mu propozycye, woysko nasze nie przeydzie rzeki *Po* przed końcem stycznia.

Potwierdza się wiadomość (pisze gazeta berlińska), iż między innemi propozycyami uczyniono także królowi neapolitańskiemu i tę, aby był obecny na układach monarchów względem interessów tyczących się krajów jego. Zdaje się atoli, iż przemagająca w *Neapolu* strona nie dozwoli mu tego uskutecznić. Konstytucya hiszpańska, którą Król *Ferdynand* zaprzysiągł, zabrania monarsze podróży za granicę, bez wiedzy parlamentu.

Opawa, dnia 11 *grudnia*. Przybywszy tu dnia 5 b. m. Wielki Xiąże Rossyyski *Mikołay*, stanął w domu Barona *Gastheimb*, a po krótkiém odwiedzeniu N. Cesarza *Alexandra*, powitał zaraz NN. Cesarstwa austryackich. Nazajutrz przyjął wspomniony W. Xiąże hołd uszanowania od oficerów i członków stanów.

Arcy-Xiąże *Rudolf*, kardynał i arcy-biskup ołomuniecki, zwiedził dnia 7 b. m. muzeum tuteysze, i kilka sztuk do zbioru ofiarował. W przeciągu 9 dni dał w różnych kościołach bierzmowanie 10,244 osobom.

Dnia 8 b. m. przybył tu z *Paryża* Hrabia *Pozzo di Borgo*, jenerał i poseł Rossyyski przy dworze francuzkim, a dnia 4 b. m. zjechał tu z *Warszawy* Hrabia *Sobolewski*, minister sekretarz stanu Królestwa Polskiego.

KRÓLESWO OBOJEY SYCYLII.

Oto jest urzędowa nota ministra spraw zagranicznych Króla Obojey-Sycylii, rozesłana w imieniu jego wszystkim dworom europeyskim.

Neapol dnia 1 *października*.

„ Król Obojey-Sycylii, ponowiwszy w obliczu parlamentu narodowego uroczystą przysięgę zachowania nowey umowy towarzyskiey, ktora dobro dynastyi jego wspólném uczyniła z dobrem ludu jego, mniema, iż jest naypierwszą i nayważnieyszą powinnością jego użyć wszelkich środków, przez któreby dzieło swoje ustalił i zachował od zamachów, jakieby rachuby mylne polityki wzniecić mogły. A przeto, rozkazał Król niżey podpisanemu ministrowi swojemu do spraw zagranicznych, żeby przesłał niezwłocznie Xięciu Metternichowi ministrowi spraw zagranicznych N. Cesarza austryackiego, Króla węgierskiego i czeskiego, następujące pismo:

„ Odtąd, jak Król postanowił wspierać jednomyślne ludów jego życzenia przyjęciem dla krajów swoich konstytucyi hiszpańskiey, naypierwszém staraniem jego było uwiadomić gabinet wiedeński, z którym jedynie ma umowy, o okolicznościach, które ten wypadek zrządziły, i razem zapewnić go, iż tenże wypadek nie zrządzi naymnieyszey zmiany w stosunkach przyjaźni i dobrego porozumienia; trwającego szczęśliwie między dwoma dworami. Chlubne poselstwo w tey mierze poruczono Xięciu Cariati; lecz wszelkie w dopełnieniu go usiłowania jego były bezskuteczne, bo minister austryacki pod rozmaitemi pozorami odmówił wytłumaczenia się względem wypadków neapolitańskich. Fatalne uprzedzenie opanowało już było umysł jego, i oświadczył się wyraźnie przeciw polityczney zmianie naszey wprzód, niżeli mógł powziąć o niey sprawiedliwe zdanie, i prawie za pierwszą o niey wieścią, która go doszła. Król nasz pragnąc oświecić dwór wiedeński o rzetelnym stanie interessów naszych, napisał sam czémprędzey do J. C. Mości, swegd siostrzeńca i zięcia, a Xiążę Mikołay Serra-Capriola miał zlecenie oddać list królewski N. Cesarzowi, i donieść ministrowi austryackiemu o przeznaczeniu Xięcia Gallo na poselstwo w Wiedniu, na mieysce Xięcia Ruffo, który przez niewymówione niczem nieposłuszeństwo rozkazom rządu utracił zaufanie monarchy i narodu jego. Na nieszczęście, poselstwo Xięcia Serra-Capriola nie było szczęśliwsze od poselstwa Xięcia Cariati. Odpowiedziano mu, iż N. Cesarz nie sądzi się obowiązanym odpowiedzieć na list Króla dlatego, iż ma go tylko za pozorny, i zaraz posłano z kancellaryi austryackiey na granicę rozkaz nie dopuszczenia Xięcia Gallo, aby jechał do Wiednia. Jakoż poseł ten, opatrzony wierzytelnym i poufnym listem Króla swojego do Cesarza, musiał zatrzymać się w Klagenfurcie; a gdy przesłał ministrowi austryackiemu przełożenie względem tak nieprzyzwoitego obey-

ścia się z sobą, odpowiedział mu Xiążę Metternich w nocie pod dniem 2gim września, iż po podkopaniu do gruntu gmachu towarzyskiego, i zagrożeniu razem bezpieczeństwu tronów, tudzież trwałości uznanych konstytucyy, i spokoyności ludów, N. Cesarz działałby przeciw zasadom, które wziął za nieźmienne dla siebie prawidło, gdyby wysłuchał zleceń Xięciu Gallo danych. Wyznać należy, że im kto bardziey zastanowi się nad tém wyrażeniem, tém trudniey mu znaczenia jego doyść przyydzie, jeżeli dobrą wiarą, i bez uniesienia się namiętnością zechce zdarzenia neapolitańskie rozważyć. Gdy Król, wolny w swoim pałacu, wpośród swey rady, złożoney z dawnych jego ministrów, przedsięwziął zadość uczynić powszechnemu życzeniu ludów swoich, nadając im rząd lepiey zastosowany do ich potrzeb, zgodnieyszy z oświeceniem wieku teraźnieyszego, a który nadałby im wcześniey, gdyby życzeń ich nie tajono przed nim; gabinet wiedeński mniema, iż gmach towarzyski jest w podstawie podkopany!

„Gdy słuszność praw służących panującey u nas rodzinie powszechna wola narodu głośno przyznała, zapewniła i zatwierdziła; gdy tenże naród w pierwszych chwilach polityczney odmiany, okazał Królowi i rodzinie jego głębokie uszanowanie i zupełne poświęcenie się dla nich; utrzymują, że bezpieczeństwo tronów jest zagrożone. Gdy całemu światu wiadomo, żeśmy aż do skrupułu okazali uszanowanie dla praw, niepodległości i ustaw innych narodów, nie chcąc mieszać się w żaden sposób do interessów Benewentu i Pontecorvo leżących w królestwie naszém, i że mieszkańcy ich usilnie prosili Króla, aby ich do monarchii Obojey-Sycylii przyłączył, i gdy dopełniając co do głoski uciążliwy warunek, który na nas okoliczności włożyły, wypłacamy rzetelnie Xięciu Beauharnois 5 milionów franków, które nasz rząd obowiązał się płacić, twierdzą, że uznane ustawy, i spokoyność ludów są w niebezpieczeństwie! Szczęściem, iż te okoliczności tak są wiadome, że o nich wątpić nie można, i że przekonał się w tey mierze samże gabinet wiedeński. Jakoż, po porozumieniu się Xięcia Metternicha z Xięciem Cimitile, użył on przeciw niemu inney już, a nie tey, broni. Zdaniem Xięcia Metternicha, Węglarze (Karbonari) są jedynymi sprawcami zdarzeń w Neapolu, zmusili wolą Króla i narodu, podniecili woysko do buntu, i wykrzyknęli niedokładną konstytucyą, bo niebędącą żadną rękoymią. Takie to są nowe zarzuty, które minister austryacki Xięciu Cimitile przeciw polityczney zmianie naszey uczynił. Rozważmy je spokoynie i bez żółci.

„Gdy jaka sekta lub fakcya otrzymuje przemocą jakie nadania, naturalną jest rzeczą, iż prędzey czy później tworzy się oppozycya, że nabiera siły, a niekiedy nawet przewagi nad stroną tryumfującą. U nas przeciwnie; zamiast naymnieyszego śladu niezgody, widać ścisłą i doskonałą jedność w uczuciach, zasadach i chęciach. Nieograniczone poświęcenie się dla Króla i dynastyi jego, niezłomne przywiązanie do rządu konstytucyynego, i postanowienie bronienia go do upadłego, oto jest polityczney wiary wyznanie wszystkich mieszkańców Obojey-Sycylii, od czego nie wyłączamy nawet palermitanów. Wyjąwszy to, co u nich zaszło, żaden gwałt, żaden opór nie naruszył spokoyności królestwa, rozkazy rządu są szanowane, sprawiedliwość jak należy szafowana, podatki płacone, karność w woysku zachowana, wolność osobista i zdań w zupełney swey mocy; a jeśli przesadzona gorliwość jakie uchybienia zrządziła, te na głos silnego i oycowskiego rządu już zniknęły. Wybory deputowanych do parlamentu, tento nieomylny termometr ducha publicznego, dostatecznie dowiodły, iż cały naród jednakim tchnie duchem, i uczuciem przywiązania do dobra swojego. Ludzie znakomici cnotami, usługami i talentami, wybrani są od jednego do drugiego końca królestwa, do wyobrażenia narodu. Nie masz żadney różnicy w zdaniu względem ich wyborów; naylepsi obywatele uzyskali pierwszeństwo. Czyliż więc można żądać lepszego dowodu, że nie żadna sekta zmianę naszę polityczną zrządziła? Ci, którzy naypierwey za nowym porządkiem rzeczy odkazali się; ci, których sława sprawcami polityczney odmiany naszey ogłosiła; nie byli wyłącznym przedmiotem wyborów. Czyliż kto mniema, iż, gdyby ta odmiana była jedynie dziełem sekty, fakcya ta nie domagałaby się, aby jey naczelnicy naypierwsze mieli znaczenie między reprezentantami narodu? Mocnieyszym jeszcze dowodem przeciw rzuconey w Europie opinii, iż rząd u nas zostaje pod wpływem sekty, jest wielki przykład umiarkowania i tolerancyi, gdy dalśmy ucywilizowanym narodom, dozwalając poselstwu i konsulom austryackim u nas sprawować bez przeszkody polecone im urzędowanie, a to, kiedy nasz poseł zatrzymany był w Klagenfurcie, i nasz konsul odesłany z Medyolanu, jedynie na samo uwiadomienie go przez policyą. Gdyby nasz rząd mniey miał w sobie mocy, gdyby go fakcya jaka, którey namiętności zawsze są porywcze i nieuśmierzone, ujarzmiła, zdołałżeby powściągnąć wybuchnienie dumy narodowey, oburzoney obeyściem się takowém? Co się tycze wad, jakie minister austryacki konstytucyi hiszpańskiey zarzuca, uczyńmy naprzód uwagę, iż żadne obce mocarstwo nie ma prawa pochwalania lub ganienia trybu rządu, jaki niepodległy monarcha do krajów swoich zastosował; a potém, gdyby wypadało sądzić o gruntowności rządów z ich konstytucyy, tedy nie należałoby w teraźnieyszey epoce podawać do rozwiązania zapytania, czy tę gruntowność samowolny tryb rządzenia lepiey, niż systemat konstytucyyny, zabezpiecza. Może mieć konstytucya hiszpańska wady; wszakże jey zasady mają piętno rozumu i cnót wszystkich; a naród ma widoczny interes wydoskonalenia ustaw swoich, tém bardziey, iż Król przyymując tę konstytucyą, zostawił parlamentowi narodowemu moc czynienia w niey odmian. Niechże więc gabinet wiedeński zaspokoi się co do tego punktu, bo my sami mocno pragniemy taką gruntowność i trwałość rządowi naszemu nadać, jaką dzieło ludzkie mieć może, w przekonaniu, iż naypierwszą dobrocią rządu konstytucyynego jest zawarować kray od wzruszeń, jakie równie despotyzm jak i swawolna wolność zrządzają. Mądrość szanownych ludzi, których naród wybrał reprezentantami swoimi, wsparta szczerością i oycowskiemi uczuciami Króla, jest pewną rękoymią, iż naszego w tey mierze zapewnienia nie zawiodą wypadki. *(Tu przystąpił minister neapolitański do rozbioru wiadomego artykułu traktatu wiedeńskiego z dnia 12 czerwca roku 1815, który się tycze król. Obojey Sycylii, a którego przepisów Król powróciwszy na tron dopełnił, lecz nie jest obowiązanym wiecznie dopełniać; a potém tak pisze)*: „Przypuściwszy wreście, iż ten artykuł jest nazawsze obowiązującym, a zatém, iż miałaby Austrya prawo obwiniania Króla o uchybienie onemu; tedy naprzód dowieść należy,

)¹(

iż zdziałana w kształcie rządu naszego odmiana jest ustawom monarchicznym przeciwna. My, twierdzimy przeciwnie, że konstytucye ustalają trony, bo zasłaniają Monarchów od wszelkiego pocisku, i słuszność ich praw zapewniają. Ale nie jest tu rozprawa nad teoryami, lecz idzie o dowiedzenie, jak to uczyniliśmy, iż w braku wszelkiey inney przyczyny, nie może Austrya składać się umową, która tycze się innych czasów i innych okoliczności, ażeby swoje sprzeciwianie się naszey odmianie polityczney usprawiedliwiła.

Jakąż więc przyczynę mamy naznaczyć postawie, jaką Austrya przeciw nam przybrała? Jaki cel tak znacznego i nagłego powiększenia jey woyska we Włoszech? Dopóki Król mógł mniemać, iż gabinet wiedeński przedsiębiorąc ten krok, miał jedynie na celu utrzymanie dobrego porządku i wewnętrzney w krajach swoich włoskich spokoyności, szanował on prawa, służące każdemu mocarstwu, robienia u siebie tego wszystkiego, co mu się naystosownieyszem zdaje. Ale od chwili, jak dwór wiedeński uporczywie odmawia weyścia w wytłumaczenie się z dworem neapolitańskim, i przyjęcia reprezentantów i ajentów Króla Obojey Sycylii, tudzież Cesarz Jmć nie chce odpisać na poufne listy jego; odtąd jak gabinet austryacki rozesłał swą notę do mocarstw sprzymierzonych, do ligi niemieckiey, i do rządów włoskich przeciw nowemu porządkowi rzeczy w Neapolu; odtąd nakoniec, jak gazety wiedeńskie i medyolańskie urzędownie przeciw nam powstają; Król uchybiłby uczuciu godności swojey, i temu, co winien walecznemu i szlachetnemu narodowi, którego losy powierzyła mu Opatrzność, gdyby się okazał obojętnym na tak niepojęte postępowanie przyjaznego i sprzymierzonego rządu.

„A przeto, Król Jmć zalecił niżey podpisanemu, ażeby zgłosił się do Xięcia Metternicha z żądaniem wyraźnego wytłumaczenia się względem tego nadzwyczaynego uzbrajanie się i postawy Austryi przeciw rządowi neapolitańskiemu, postawy, przeciwney węzłom i uczuciom przyjaźni między obiema dworami. Król, który tyle dowodów serdeczney przyjaźni i przywiązania od N. Cesarza, swojego siostrzeńca i zięcia odebrał, nie wątpi, że objaśnienia w niniey- szey nocie zawarte uprzątną opaczne wrażenia, jakie złość lub osobiste namiętności nieprzyjaciele spokoyności Europy na nim sprawić mogły, i skłonią go do zaniechania nieprzyjacielskich zamysłów i kroków przeciw narodowi, wielkie cnoty jego uwielbiającemu. Jeśliby zaś co mogło świetność jego przyćmić, tedy zaiste nayście Królestwa Obojey Sycylii przez Austryę. Potomność zaledwieby tey niesłuszności mogła dać wiarę, zwłaszcza, iż toż samo mocarstwo nie było przeciwne małym krajom niemieckim, które sobie konstytucye nadały, i że żadnego kroku, przynaymniey publicznego, nie uczyniło przeciw Hiszpanii, za którey poszliśmy tylko przykładem.

„Wysokie mniemanie, które Król Jmć powziął o osobistych przymiotach N. Cesarza austryackiego, jest mu pewną rękoymią sprawiedliwości i mądrości jego. Mniema Król, że się nie omyli myśląc, iż rząd austryacki wyydzie z uprzedzenia przeciw nam, i że węzły przyjaźni, łączące niegdyś oba kraje, bardziey się wzajemném obu narodów dobrém umocnią. Ale, jeśliby ta nadzieja zawiodła, Król i cały naród postanowiwszy bronić do upadłego niepodległości królestwa i konstytucyi, tego *palladium* praw swoich i naymocnieyszey podpory monarchii, gotowi są raczey zagrzebać się w gruzach oyczyzny, niż poddać karki pod obce jarzmo. Przykład bohatyrskiego odporu hiszpanów despotyzmowi Napoleona ożywiłby nas w tym razie. A jeżeli gabinet wiedeński odbiera rzetelne doniesienia z Neapolu, nie poczyta za przesadę tego co mu zwiastujemy. Niżey podpisany prosi Xięcia Metternicha, ażeby pokazał tę notę N. Cesarzowi, i przysłał jak nayprędzey wyraźną odpowiedź na nię, abyśmy wiedzieli, co mamy sądzić o zamiarach dworu wiedeńskiego. Jestem i t. d. Podpisano: Xiążę *Campo-Chiaro.*

LOMBARDYA.

Piszą z Medyolanu pod dniem 18tym listopada. „Od trzech dni woysko austryackie jest na stopie wojenney i w gotowości do rozpoczęcia woyny. Oczekujemy jescze 40,000 świeżego woyska.

Rozporządzeniem z dnia 22go listopada wyprowadzenie koni nie tylko w neapolitańskie, ale i do innych krain włoskich, zabronione.

PANSTWO PAPIEZKIE.

Rozeszła się w Rzymie ważna wiadomość, iż osady woyskowe w Alessandryi i Turynie wykrzyknęły konstytucyą. Niektórzy prości żołnierze opierali się zrazu, ale wkrótce przez oficerów rozbrojonymi zostali. Wiadomość ta, która tak wielkie na umysłach sprawiła u nas wrażenie, nie jest jescze urzędowa; przywiózł ją handlowy goniec z Torlonia. Niektórzy ją nawet mają na fałszywą, zmyśloną jedynie dla wzruszenia i tak już niespokoynych umysłów.

Dnia 8go października uderzył piorun w kościoł ś. Jana Laterańskiego w Rzymie, i strzaskał kilka pięknych posągów.

TURCYA.

Dnia 31go października nowy poseł angielski Pan Frere miał uroczyste wysłuchanie u W. Sułtana. Pomianey przez posła przemowie; sam W. Sułtan odpowiedział.

Baba Basza, dowodzący woyskiem przeciw Alemu Baszy Janiny, umarł. Zastąpił go teraz Hassan Basza, namiestnik w Negreponcie, człowiek bez naymnieyszych talentów i znajomości sztuki wojenney. Basza Janiny zamknął się w zamku, i opiera się dzielnie potężnym usiłowaniom oblegających. Synowie jego są już na mieyscu swego wygnania.

Przybył do Nikomedyi nowy poseł perski z wielkiem użaleniem się dworu swojego, i z żądaniem rychłey i należney sprawiedliwości za znieważenie małżonki Szacha perskiego roku przeszłego w Erzerum. W podróży przedsięwziętey do ziemi świętey przybyła ona do tego nadgranicznego miasta. Tureccy celnicy pod pozorem rewizyi przedarli się aż do namiotu, w którym Monarchini ukrywała się przed wzrokiem całego świata. Zbrodnia ta, którey krew nie zdołałaby obmyć, na szczęście nie przyszła do skutku; na naypierwszą bowiem wieść o tak zuchwałym i niedoznanym dotąd zamiarze, cały jey orszak wziął się do broni, namiot otoczył, a tak zapobiegł spełnieniu zbrodni. Ciekawi są wszyscy skutku pomienionego poselstwa.

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Radca Koleg. Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 150

Wilno dnia 15 Grudnia 1820 roku v. s.

Arendowna dzierżawa.

Z Izba Skarbowa Litewsko Wileńska podaje do wiadomości; że niżey w tabellach wyrażone Skarbowe dobra, w różnych powiatach Wileńskiey Gubernii położone, będą się oddawać w teyże Izbie przez publiczną licytacyą roku 1821 miesiąca stycznia w dniach 8, 10 i 12, jedne które zupełnie zawakowały, te w 12letnią arendowną possesyą, drugie zaś które zostając już w takowey possesyi, i na innych prawach, za nieakuratne wnoszenie przez possesorow do skarbu należnego dochodu, od nich się odbierają do ukończenia lat tym nieakuratnym possesorom zakreslonych o których przy targach objawiono będzie i po zalicytowaniu jak pierwsze tak i drugie postąpią w possesyą z 12 apryla rzeczonego 1821 roku; przeto mający zamiar licytowania takowych majątkow raczą przybyć na pomienione termina do izby Skarbowey Wileńskiey lub też przysłać umocowanych, od siebie plenipotentow z ewikcyami odpowiedniemi dwuletniey intracie, jaka z ostateczney licytacyi wypadnie, równie też ze świadectwami Sądu Gl. 2go Departamentu, o swobodności majątkow lub kamieniç w ewikcyą oddających się upewniającemi. Jeżeli zaś takowa ewikcya przez żądającego licytować skarbowe dobra będzie złożona nie z jego własnego funduszu, to takowy powinien przy świadectwach Sądu głównego zabezpieczających ewikcyą złożyć, i kawencyyny dokument od tego komu wyrażone w świadectwie dusze lub kamienice należą. Nowembra 20 dnia 1820 roku.

Sowietnik Kołkowski.
Stoła Naczalnik Okołowicz.
Justyn Zdzitowiecki Gubernski Sekretarz.

O skarbowych majątkach w Wileńskiey Gubernii leżących, naznaczonych na oddanie z publiczney licytacyi w 12letnią arendę za nieakuratną opłatę do skarbu dochodu teraźnieyszemi ich possesorami w liczbie których znaydują się i takie majątki, które będąc oddane z licytacyi w 12letnią arendę dopiero w nową za nieakuratną opłatę do upłynienia terminu oddają się.

N.	Nazwiska Majątków. w Powiatach.	Stan majątkow wedle inwentarza, i onych dochod. Folwarkow.	Miasteczek.	Wsiow i zaścianków.	Liczba rozmaitego gatunku dymow.	Dusz męzkiey płci wedle rewizyi 1816 roku.	Roczna intrata podługlustracyi 1798. Srebrem Ruble	kop	Ceny za które już były w arendzie. Srebrem Ruble	kop.
	Wilenskim.									
1	Papunże Dzierżawa	—	—	1	—	3	24	48	30	—
2	Kołoboryszki Dzierżawa	—	—	1	5	19	67	6	—	—
3	Rotunce Dzierżawa	—	—	1	5	4	73	32	130	—
4	Gudełki Dzierżawa	—	—	—	—	—	90	—	96	—
	Trockim.									
5	Naszkuny Dzierżawa	—	—	—	—	—	31	30	—	—
6	Mejeryszki	1	—	2	14	30	178	55	—	—
7	Trockie Woytowstwo	—	—	—	Placowych 6	—	19	17½	—	—
8	Gryciuny	1	—	1	7	5	152	30	163	—
9	Buryszki	—	—	—	3	—	40	50	100	—
	Wiłkomirskim.									
10	Kurkleckie Starostwo	1	—	11	63	176	1927	60¾	—	—
11	Okaynie	1	—	2	37	120	700	31¾	—	—
12	Kiermele Dzierżawa	1	—	—	1	—	90	—	—	—
13	Pupańskie Starostwo	1	—	6	42	107	1402	2	—	—
14	Kawle Dzierżawa	—	—	1	6	13	108	17	—	—
15	Hrubiszki Starostwo	—	—	1	30	81	222	95	—	—
	Brasławskim.									
16	Obole Dzierżawa	—	—	1	4	11	57	60	67	—
	Oszmiańskim.									
17	Jurgielany Starostwo	1	—	3	30	88	451	35	—	—
18	Baczeszniki	—	—	—	23	45	350	25	—	—
19	Krewskie Starostwo	1	1	—	254	428	2869	27¾	3360	—
	Zawileyskim.									
20	Rusoliszki Dzierżawa	1	—	—	2	1	53	75½	58	—
	Kowieńskim.									
21	Powierzchnie Dzierżawa	2	—	5	51	93	1173	64½	1825	—
	Rosieńskim.									
22	Eyragoła	1	1	5	100	142	1595	42	—	—
23	Miłaycie	—	—	1	3	5	39	51½	—	—
24	Blandzie	—	—	1	8	13	91	15¼	—	—
25	Miedniki Dzierżawa	1	—	1	12	31	303	33½	—	—
26	Biswoynele Dzierżawa	—	—	—	—	—	45	—	52	—
27	Zasztowty	—	—	1	13	22	195	12	232	—
	Szawelskim.									
28	Jodaycie Dzierżawa	—	—	—	—	—	30	—	38	—

Sowietnik Kołkowski
Stoła Naczalnik Okołowicz.
Justyn Zdzitowiecki Gubernski Sekrtarze.

O skarbowych majątkach które w Wileńskiey skarbowey Izbie z publiczney licytacyi w januar. mcu 1821 roku odbywać się mającey, oddawać się będą w 12letnią arendę z 12 apryla rzeczonego 1821 roku.

N.	Nazwiska majątkow wakujących w Powiatach.	Stan majątkow wedle inwentarza i onych dochod.: Folwarkow.	Miasteczka.	Wsiow i zaścianków.	Liczba rozmaitego gatunku dymow.	Dusz męzkiey płci po rewizyi 1816 roku.	Roczna intrata podług lustracyi 1798, Srebrem: Ruble	kop	Ceny za które już były w arendzie, Moneta niżey: Ruble	kop.
	w Telszewskim.									
1	*Twerskie Starostwo* - - -	2	1	9	77	185	1384	11	Srebrem 2100	—
	Upitskim. *W miescie Poniewieżu.*									
2	*Traktyer* - - - -	—	—	—	—	—	2618	54	—	—
3	*Młyn* - - - - -	—	—	—	—	—	770	—	—	—
	Trockim.									
4	*Wobole Dzierżawa* - . -	—	—	—	—	6	12	—	Assygnatami 42	—
5	*Nowosady Dzierżawa* - -	1	—	—	—	—	133	50	—	—
6	*Sudzintany część ziemi* - -	—	—	—	—	—	10	80	Assygnatami 39	—
7	*Wozniczany* - - - -	1	—	—	—	—	35	70	Assygnatami 202	—
	Brasławskim.									
8	*Bernatowskiego część starostwa* -	1	—	4	11	5	408	15	—	—
	Kowieńskim.									
9	*Ług Ostrów* - - - -	—	—	—	—	—	34	87	Assygnatami 220	—
	Rosieńskim.									
10	*Cyganiszki Dzierżawa* - -	—	—	—	—	—	3	—	Assygnatami 12	—
11	*Botosz Dzierżawa* - - -	—	—	—	1	—	30	52	Assygnatami 135	—
12	*Juryzdyka w Rossienach po Zukowskiey*	—	—	—	—	—	9	—	Assygnatami 70	—
13	*Dulki Dzierżawa* - - -	—	—	1	8	15	78	14	Assygnatami 360	—
14	*Morgiszki Starostwo* - - -	1	—	7	58	100	613	60	—	—
	Oszmiańskim.									
15	*Nerowka Dzierżawa* - - -	—	—	—	1	—	60	—	—	—
16	*Kraweowszczyzna* - - -	—	—	—	—	—	35	90	—	—
	Zawileyskim.									
17	*Pokretoń wieś* - - -	—	—	—	33	86	480	$28\frac{1}{4}$	—	—
	Szawelskim.									
18	*Pełoynie Starostwo* - - -	—	—	1	1	3	51	—	Assygnatami 355	—
	Majątki odebrane od byłych possesorow za poczynione imi znaczne remanenta.									
	Wileńskim.									
19	*Bystrzyckie Starostwo* - -	2	1	16	294	555	4183	$14\frac{1}{2}$	Srybrem 4500	—
	Trockim.									
20	*Streypuny i Buywuny Dzierżawa* -	1	—	2	4	12	228	—	—	—
21	*Gumbrany Dzierżawa* - -	—	—	—	—	—	8	25	—	—
	Brasławskim.									
22	*Brasławskiego część starostwa* -	6	1	108	244	397	4045	$97\frac{1}{4}$	—	—
23	*Sutorowicze* - - - -	1	—	1	6	8	81	—	Srybrem 200	—
24	*Miłasze* - - - -	1	—	1	12	38	278	40	Srybrem 425	—
	Oszmiańskim.									
25	*Czotyrki Dzierżawa* - -	—	—	1	6	19	182	25	188	—
	Kowieńskim.									
26	*Krużonce Dzierżawa* - -	1	—	—	16	7	333	10	—	—

Sowietnik Kołkowski.
Stoła Naczalnik Okołowicz.
Justyn Zdzitowiecki Gubernski Sekretarz.

Sądy Exdywizorskie.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w dobrach Poawdruwiu JW. Józefa Burniewicza vice marszałka w powiecie Szawelskim złożony; przedsięwziął bez przerwy przyymować pretensye do rozbioru kredytorow rzeczonego JW. Burniewicza a samę sprawę wziąć do namowy dnia 21 teraźnieyszego mca grudnia. Gdyby więc nikt z pretensorow nieopóźniał się w przyniesieniu swojey skargi, przez niniejszą awizacyą obwieszcza, a ktoby zaniedbał do tey daty poszukiwania, tego pretensya ámisyą zapisać oświadcza. Protokuł podpisali Tomasz Herubowicz Ziemski Szawelski i Exdywizorski Prezydent. Ludwik Bilewicz Ziem. Szawel. i Exdywizorski Sędzia. Tadeusz Milwid Ziem. Tel. i Exdyw. Sędzia.

O zgodności, z protokułem zaświadczam Ziem. Szawel. i Exd. Regent Franciszek Piotrowicz.

---

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski dekretem Sądu Gł. 2go Depart. Guber. Lit. Grodzień. w roku 1818 mca listopada 9 dnia zapadłym na domiar satysfakcyi wierzycielom i pretensorom W. Karola Sellmnitza majora przeznaczony, ad fundum majątku jego, Brylow zwanego w Guber. Grodzień. w pcie Kobryń. położonego; w dniu 8 mca pazdziernika roku teráźn. w komplecie trzech osob zjechawszy, po załatwieniu czynności pierwszemu zjazdowi właściwey, po nakazaniu komportacyi poprerow na dzień 2 januar. następnego r. do kancelaryi Ziem. Ptu Kobryń., i wymiaru majątku Brylowa do powtornego swego zjazdu dzień 30 mca marca 1821 roku przeznaczył, ażeby więc wszyscy wierzyciele W. Karola S llmnitza Majera i pretensorowie na terminie pomienionym z dowodami swych pretensyow jawili się, przez niniejszą awizacyą wzywają się z ostrzeżeniem upadku rzeczy stron niestawających. Dat w Brylowie roku 1820 mca 8bra 10 dnia.

Grzegorz Kułakowski Chor. Ptu. Prużań. Prezyd. Exdywizor, Kasper Suzin Sędzia Ziem. Ptu Kobr. Exdywizor. Karol Bortnowski b. Sędzia Ziem. Ptu Wołkow. Exdywizor.

---

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski dekretem remissyynym Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. na usatysfakcyonowaniekredytorow v. Marszałka Oszmiańskiego Ignacego Wańkowicza naznaczony, w terminie przypadającym z tegoż dekretu do majętności Olginian w powiecie Wileńskim leżącey zjechawszy, Sądy Exdywizorskie zareassumował, a przez dekret w dniu 6 decembra roku teraźnieyszego 1820 ogłoszony, komportacyą na wszystkich stronach przeznaczył i termin jey uzupełnienia do kancellaryi Grodzkiey Ptu Wileń. na sześcio niedzielną persystencyą dzień 6 februaryi 1821 roku zamierzył, a między dalszemi wyrokami termin na oczewistą rozprawę dzień 1 septembra 1821 roku udeterminował, w którym terminie aby wszyscy kredytorowie i pretensorowie mający stosunki do fundussow v. Marszałka Oszmiań. Wańkowicza w oznaczonym terminie jawili się ostrzega. Dat 1820 xbra 7 dnia.

Franciszek Kleczkowski Sędzia Ziem. Ptu Troc. Prez., Aniol Kniaź Zagiell Pisarz Ziem. Wiłkom. Exdywizor, Stanisław Glusztor Sędzia Grodz. Kowień Exdyw., Józef Paszkiewicz Regent Gram Oszm. i Exdywizor.

---

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majętności Sebestyanowie za remissą Ziem. Dzesnieńskiego ustalony, po odbyciu od samego debitora, i jego niektórych wierzycieli w teraźnieyszym zjeździe produktow; mimo kilkakrotnie uzupełnionych awizacyow, życząc jeszcze zobowiązać stron niejawiących się do niezwłóczney stanności, po raz ostatni ostrzega, że następnego mca xbra 28 dnia teraźnieyszego r. do majętności Sebestyanowa zebrawszy się i do wysłuchania ostatecznych głosow przystąpiwszy, bez żadnych odkładow do namowy wezmie, i oczywisty ogłosi wyrok. Dat 1820 roku miesiąca 9bra dnia. Antoni Korsak prezydujący Exdywizor. Stefan Doboszyński Sędzia Ziemski Powiatowy Exdywizor. Kajetan Jesman Exdywizor.

Wezwanie.

3. Departament cywilny Sądu Gł. Lit. rozbierając sprawę wierzycieli b. Marszałka Micewicza z regestru remissyynego w porządku wypełnienia Ukazu rządzącego Senatu przywołaną, gdy uznał bydź potrzebnym weyrzenia w czynności Sądu exdywizorskiego, które skutkiem Ukazu rządzącego Senatu mają posługiwać do ustanowienia opinii; docześna lub wieczysta exdywizya ma bydź na majątek Marszał. Micewicza decydowana a ztąd gdy asystencya wszystkich pretensorów do wyrażonego debitora funduszow jest konieczną, nadto jeszcze gdy uroszczona appellacyá od wyroku Sądu exdywizorskiego do wyświecenia czynności tegoż Sądu exdywizorskiego naystosowniey posługiwać może, a więc i zawołanie aktoratów po appellacyi wyniesionych ułatwia zebranie dowodów do nastąpić powinney za ukazem rządzącego Senatu od rodzaniu taxy dóbr Mar. Micewicza decyzyi, przeto dzień 7my januaryi roku następnego 1821 na przywołanie aktoratów wspomnionych po appellacyi do dekretu exdywizor. wyniesionych Sąd Gł. przez rezolucyą 4 xbra 1820 naznaczył; o potrzebie zatem jawienia się wszelkiego rodzaju pretensorów i kredytorów Micewicza Marszał. i tych nawet, którzy nadekrecie exdywizorskim nieznaydowali się awizuje z ostrzeżeniem, że wyniknąć mogące niedogodności lub straty z niestanności pretensorów do ich własney opieszałości i winy regulować się będzie. Assesor Antoni Kwiatkowski. Regent Ferdynand Wołłodko.

Takową awizacyą podać do ogłoszenia przez gazety dozwala się. J. Komar Prezes Depar.

---

3. Kommissya sądowa edukacyyna przez Naywyższy Imienny Ukaz dnia 21 xbra 1807 roku, na Gubernie Lit. Białoruskie, Mińską i obwod Białystocki ustanowiona, wszystkim kogo to interessować może, podaje do wiadomości: iz w skutek Ukazu rządzącego Senatu pod dniem 21 8bra b. r. w którym wyrażone jest Naywyższe przez Jego Cesarską Mość naznaczenie Członków do ciągłego bez przerwy kompletu sądowego tey juryzdykcyi, postanowiła udzielając czas interessowanym stronom do należytego przygotowania się w sprawach tey juryzdykcyi właściwych, naznaczyć na otworzenie posiedzień sądowych dzień 1 mca lutego roku następnego 1821, i przez podanie niniejszego obwieszczenia dla trzykrotnego ogłoszenia w gazecie tuteyszey, wzywa wszystkich interessowanych, ażeby w naznaczonym dniu 1 mca lutego przystąpiły ze wszelką gotowością w sprawach podległych rozbiórowi sądowemu w tey kommissyi. Dnia 9 decembra 1820 roku. Prezes aktualny Radca Stanu i kawaler Michał Römer. M. Dmochowski Pisarz.

---

2. Jan Łuczyński nauczyciel fizyki w Liceum wołyńskiem dnia 22 listopada zszedł z tego świata, wzywają się przeto sukcessorowie zmarłego aby się stawili jak nayrychley w Krzemieńcu z prawnemi dowodami dla odebrania pozostałości po nauczycielu Łuczyńskim.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

)(

NOWE DZIEŁA.

Nauka praktyczna około rozmnożenia owiec hiszpańskich w Rossyi zastosowana do użycia we włościach skarbowych i obywatelskich, ułożona w ministeryum spraw wewnętrznych i na rozkaz Naywyższy w języku rossyyskim wydana. Można dostać w Redakcyi gazety Kuryera Litewskiego. Cena kop. 40.

Nowe dziela z prenumeraty.

2. *Dzieło o ekonomii polityczney Jakóba, na którego przekład prenumerata w maju 1817 r. przy pismach peryodycznych wileńskich przez niżey podpisanego ogłoszona była, wyszło już z druku. Prenumeratorowie, którzy się zapisali na to dzieło, zechcą dla odebrania go udać się do tych samych aktorów, od których bilety na prenumeratę pobrali. Nauczyciel prawa natury ekonomii polityczney w Liceum Wołyńsk.ém.*

Michał Choński.

D z i e r ż a w a.

1 *Litewsko Wileński Gubernialny Rząd stosownie do odezwy JW Zarządzającego Wileńską Gubernią podaje do wiadomości, iż do wzięcia w tuteyszey Gubernii przez publiczną licytacyą w izbie skarbowey odbywać się mającą, pocztowych stacyy, przeznaczone są termina 27 i 29 januaryi, oraz 1 februaryi 1821 roku; a zatym życzący one licytować raczą napomienione termina z dostatecznemi ewikcyami jawić się do wzmienioney skarbowey izby. Datt w Wilnie roku 1820 mca xbra 14 dnia.*

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.
Franciszek Perzanowski Guber. Sekretarz.

---

1. *Puszcza się w trzyletnią lub sześcioletnią dzierżawę od ś. Jana roku 1821 folwark Miniewicze z awulsem Ponizany o 4 mile od Grodna nad rzeką Niemnem, w gruntach dobrych pszennych i żytnich, z wygodnym i obszernym domem mieszkalnym, porządnym zabudowaniem gospodarskim, i wszelkiemi wygodami, dymow włościańskich panszczyznowych 40. W tymżs majątku jest więcey 3 włók lasu sosnowego w ogóle do przedania jest w nim drzewo towarne, budowlowe, opałowe i mnieysze, las ten leży o cwierć mili od Niemna. Tak o dzierżawę folwarku jak i o kupno całkowite tego lasu, można umawiać się i ugodzić w tymże majątku Miniewiczach naydaley jednak do 1 marca r. 1821 kontrakt będzie zawarty.*

Promulgacya Dekretu.

2 *Sąd Ziem. Ptu Wileń. obwieszcza interessowane strony iż dekret w sprawie ogólney exakcyyney kahału Wileń. na dniu 20 tegoż mca decembra objawionym będzie roku 1820 mca xbra 12 dnia.*

Jakób Towiański Ziem. Ptu Wileń. Pisarz.

---

3. *Sąd Ziem. Ptu Wiłkomirskiego zaymując się ciągłym rozbiorem konkursowego dzieła sukcessorów zeszłego Mikołaja Kościałkowskiego Marszał. z jego pretensorami, gdy się zbliżył ku konkluzyi onego postanowił wszystkie interessowane strony zawiadomić, że w dniu 20 idącego dopiero mca xbra oczewiście zakończyć mający dekret zapromulgowac przedsiębierze. Dnia 7 xbra 1820 roku w Wiłkomierzu. Piotr Zawadzki Sędzia Ziem. Wiłkom. Michał Rouba Sędzia Ziem. Wiłkom. Piotr Choroszewski Sędz. Ziem. Wiłkom.*

P o d r a d.

3. *Na dostarczenie potrzebnego dla Komendy Policyi mieyskiey Wileńskiey na rok 1821 prowijantu, to jest: mąki około 672 czetwierti i krup około 72 czetwierti, odbywać się będzie w izbie rady miasta Wilna na Ratuszu w dniach 18, 20 i 21 teraż. mca xbra przed południem licytacya, aby więc życzący przyjąć na siebie dostarczenia tego prowijantu obowiązek, jawili się na licytacyą z dowodami nie zawodności; w tém Rada miasta Wilna czyniąc niniejsze uwiadomienie zamieszcza one do gazety Kur. Lit. Dat dnia 9 xbra 1820 roku. Ludwik Karner R. M. W.*

P r z e d a ż.

2 W skutek przedpisania pełniącego obowiązek Cywilnego Gubernatora Wileń. Wice-Gubernatora i kawalera Horna, uwiadamia się przez ninieysze, czy nie zechce kto kupić różnych rzeczy zostawszy się po śmierci odstawnego podpułkownika Suchanowa. Żądające mają się jawić do Wileńskiey mieyskiey Policyi na termina 1 21go, 2gi 22, i 3ci 23go teraźn. mca. Jan Terpiłowski Inspektor.

Tytularny Sekretarz Hutowicz.

Portrety Sławnych Polaków.

Przed kilką miesiącami ogłosiłem w pismach publicznych prospekt i prenumeratę na dzieło pod tytułem: PORTRETY WSŁAWIONYCH POLAKÓW. Przedmiot ten wiele trudów w wyszukaniu dokładnych wzorów, wytrwałey pracy w wykonaniu i znacznych nakładow wymagający; wreszcie, nieznana dla wielu w tym nowym rodzaju pracy zdolność samegoż autora; zrodziła może nie w jednym ze znawców wątpliwość, czyli przedsięwzięcie to, pomyślnie dokonaném bydź może? I dla tego zapewnie nie otrzymałem dotąd tey pomoey, jakiey rodak w tak ważnym i pierwszym w kraju naszym zawodzie, spodziewać się miał prawo. Nie zrażony tą niepomyślnością, z dziesięciu, podług ogłoszonego prospektu oddziałów, trzy już na widok publiczny wydałem: czwarty w następującym miesiącu z pod prassy wyydzie, które za miarę zdolności i usiłowań moich, służyć tymczasowo mogą. Opisanie żywotów wsławionych Mężów, bądź w radzie, bądź w naukach, bądź na polu chwały w tych oddziałach umieścić się mających, przyjąć na siebie raczył znany z gorliwości o pomnożenie sławy narodowey, ALEXANDER Hrabia CHODKIEWICZ. Wsparty tym dowodem wytrwałego poświęcenia się mojego około wspomnionego dzieła, korzystając przytém z zebrania się w stolicy tylu światłych i dostoynych osób; postanowiłem powtórzyć ogłoszenie prenumeraty, z tém ostrzeżeniem: iż za dwa, a dla zagranicznych za trzy miesiące od daty dzisieyszey zamkniętą zostanie. Ograniczona liczba do 150 exemplarzy, naymnieysza ile bydź może cena 240 złp. wynosząca, w porównaniu z kosztem jakiego wypracowanie, ważność i ozdoba takiego dzieła wymaga; dostatecznym będzie dla publiczności dowodem, iż nie chęć zysku, lecz jedynie zamiar stania się użytecznym rodakom miałem na celu.

W następującym czwartym oddziale umieszczonemi będą:

1. TADEUSZ CZACKI.
2. REYTAN POSEŁ.
3. KAZIMIERZ PUŁAWSKI.
4. JENERAŁ CHŁOPICKI.

Prenumerata przyymuje się w xięgarni Zawadzkiego w Wilnie, u Glücksberga w Krzemieńcu, u JX. Czarneckiego Sekretarza Towarzystwa Przyjaciół Nauk mieszkającego u XX. Pijarów i u samego wydawcy w Warszawie.

Lista prenumeratorów z ostatnim oddziałem wydana będzie.

W. Sliwicki.

Dnia 3 październ. 1820 r.